

Транспортник

ДКНТ

1 січня 2018 — Новий рік.

Як зустріти Новий рік Собаки 2018

Перше, на що варто звернути увагу при підготовці до Нового року, – облаштунок приміщення. Згідно з китайським вченням, якщо правильно розташувати предмети в кімнаті, можна зосередити позитивну енергію Всесвіту, яка допоможе мешканцям квартири весь рік бути "на коні". У першу чергу, подумайте про розташування ялинки. Правда, у китайців ставлять "дерево світла" на Новий рік. Але, по суті, завжди варто враховувати особливості національної культури, тому і говоримо про власне новорічне дерево. Отже, зелену красуню треба встановлювати в залежності від того, що хочеться в наступному році: сімейне благополуччя, гроші, здоров'я, тощо.

Згідно зі східним календарем, відомо, що собаки - найвідданіші тварини, вони добре чують зраду, і тому ретельно підходять до вибору друзів.

Попередні два роки були «вогняними», але нарешті на зміну їм приходить спокійний рік. Колір року - жовтий, який символізує світло, тепло, сонце, затишок і комфорт. Стихією року є Земля, що уособлює родючість, мудрість і багатство.

Експерти кажуть, що колір 2018 року має благотворно позначитися на всіх сферах життя: політиці, погоді, характері людей і особистому житті. У цілому прийдешній рік обіцяє бути гармонійним: самотні люди знайдуть другу половинку, у сімейних почуття посиляться, ті, хто хоче стати

батьками, зможуть здійснити своє бажання (дивіться вище: стихія Земля символізує родючість).

Не варто забувати, що у кожного є дві сторони характеру. Крім відданості і доброзичливості, Собака може бути непередбачуваною й агресивною, саме тому намагайтеся не злити господиню 2018 року, а саме: працюйте над своїми гіршими якостями. Не варто проявляти зайву самовпевненість, невігластво, жадібність і гординю (особливо, у стосунках із другою половиною, дітьми і близькими людьми).

Щоб залучити позитивні зміни в житті, потрібно не лінуватися (собака - тварина, яка любить це робити), а діяти. Саме тому вже на початку грудня складайте плани на рік, на місяць, на тиждень ... Розставляйте пріоритети і ставте дати виконання. Такі плани будуть вас підстобувати йти вперед, не опускаючи руки, і що головне, - не лінуватися! Лінуватиметеся - це вдарить по вашій кишені! Якщо ж зможете взяти себе в руки, то поліпшите своє матеріальне становище!

Жовтий колір сам по собі дуже приємний! Взагалі завжди радісно, коли холодна пора року носить яскраві відтінки (сірості ж на вулиці вистачає). Жовтий, як правило, символізується із осінню, ось навіть зараз подивіться у вікно, що бачите? Жовте красиве листя навколо. Саме тому експерти кажуть, що великі звершення чекають людей саме восени 2018 року.

Цей колір добре поєднується із білим і коричневим, тому вже зараз можете думати над новорічним вбранням для всієї родини. Але пам'ятайте, що собака не любить зайву розкіш, тому про пастки краще забути.

Відомо, що собаки - скромні тварини - що дасте, те й будуть їсти, саме тому не рекомендується влаштовувати помпезне святкування Нового року. Ідеально - відсвяткувати 2018 рік зі своєю сім'єю. Можна вдома, а можна відправитися у подорож. Добре, щоб вся сім'я об'єдналася. Для багатьох сімейних пар - це може бути складно, але вже варто постаратися. Коли ви ще зможете зібрати всіх родичів в одному будинку (або місці)? Пам'ятайте, що собака просто обожає затишок. Для неї немає нічого кращого власного будинку або квартири. Уже уявляємо, як теща із свекрухою в одній кухні нарізають салат «Олів'є», а тесть показує свекру свою колекцію гачків для вудки. Мило і так по-доброму!

Не варто також вибирати занадто гучний ресторан, віддайте перевагу сімейному і тихому, без гучної музики, але зі скрипкою, наприклад.

Як святкувати Новий рік?

Намалюйте кімнату на листочку і відмітьте, де і які сторони світу: південна, західна, північна, східна. А далі дотримуйтеся інструкції:

- Кар'єристам варто звернути увагу на північну частину.
- Північно-східна – покращує мислинневу діяльність, допоможе набути мудрості у новому році.
- Східний сектор – взаєморозуміння у сім'ї.
- Південно-східна частина кімнати відповідає за статки сім'ї. Тож якщо вам не вистачає грошей, розмістіть ялинку саме там.
- За славу і визнання відповідає південна сторона.
- А от південно-західний сектор допоможе налагодити стосунки у шлюбі.
- Захід відповідає за поповнення родини

новими членами.

- Північно-західна частина приміщення – для поціновувачів подорожей.
- За здоров'я завжди відповідає центр приміщення.

Визначтеся, що буде у пріоритеті для вас наступного року, і розташуйте саме в тій частині приміщення ялиночку.

Китайці також радять розставити в будинку фігурки тотемної тварини-покровителя Нового року 2018.

Оскільки собака вважається дуже сімейною твариною, то у квартирі має бути максимально затишно, тож в інтер'єрі варто зробити таке собі датське "хюгге". Така собі суміш традицій Сходу і Заходу – безпрограшний варіант.

Затишок – важливий пункт святкування Нового року Собаки.

Декор ялинки

Ялинку варто прикрашати всією сім'єю. І це важливий елемент підготовки до Нового року. Дуже важливим є те, щоб члени родини не сварились під час цього заняття.

Ялинку бажано прикрашати традиційно для сім'ї, але при цьому уникати яскравого червоного кольору. Краще віддати **пріоритет усім відтінкам жовтого**.

Якщо ви прагнете зовсім вже автентичного феншую, то, окрім традиційних прикрас, на ялинку варто розвішати кульки з китайськими ієрогліфами, традиційні для Китаю монетки з дірочками та червоні ліхтарики з китицями. Ще дуже позитивним є використання прикрас із натуральних матеріалів: дерево, шкіра. Насправді, собака – тварина весела, тому можна дозволити собі що завгодно у прикрашанні новорічної красуні. При бажанні можна навіть краватки, шкарпетки і рукавички розвішати по всій ялинці. Але важливим є також використання у декорі ялинки предметів-символів:

- Мішечки з кавовими зернами символізуватимуть сімейне благополуччя у Новому році

Собаки.

- Дзвіночки із синіми і зеленими бантиками – кличуть успіх у будинок.
- Кошки зі штучними квітами дадуть сигнал Всесвіту до збільшення матеріальних статків сім'ї.

Загальні рекомендації щодо підготовки до Нового року Собаки

Наостанок хочеться поділитись такими собі правилами, які допоможуть зустріти Новий 2018 рік ще краще.

1. Тотемна тварина 2018-го – собака – любить тісні сімейні зв'язки. Тому цей Новий рік радять зустрічати у сімейному колі та з близькими друзями.

2. Варто також вичистити будинок від усього старого і непотрібного: надламани стільці, надщерблені чашки і тарілки, старі вази та інше. Проведіть генеральне прибирання, вичистіть увесь бруд. До речі, психологи радять робити таке хоча б раз у сезон, адже разом із викинутими речами людина позбувається і старих наболілих проблем. А ще є чудова книга Марі Кондо (японська письменниця) "Викинь мотлох з життя!", яка допоможе з генеральним прибиранням.

3. Прибираючи, не забувайте, що сила Всесвіту за вченням феншуй приходить у квартиру з першими променями сонця. Отже, з підвіконня варто позабирати абсолютно усі предмети. Нехай нічого не заважає приходу успіху у вашу оселю.

4. За тиждень до Нового року придбайте собі малесеньку записну книжечку. В ній необхідно занотувати усі мрії, які б мали здійснитися у 2018 році. Спочатку варто вказати наймасштабніші, далі – менш важливі. Ви, можливо, не повірите, але це працює. Перед Новим роком 2019 ви зможете перевірити, що збулось.

5. І наостанок: феншуй – звісно, дуже добре, але навіть якщо вам доведеться провести цей Новий рік у не найкращих умовах, пам'ятайте: все залежить від вас особисто, і ваше майбутнє в тому числі!

Щасливого Нового року 2018!

Підготував
студент групи 16-Тр-1
Василь Бисага

6 січня 2018 — Свят-вечір.

7 січня в Україні відзначають одне з найбільших релігійних свят – Різдво. Напередодні маємо Свят-вечір. Це свято має велике значення, оскільки вважається, що саме в ніч на Різдво на світ з'явився Ісус Христос.

Свят-вечір є заключним днем великого Різдвяного посту.

За давньою традицією на Свят-вечір аж до “вечірньої зорі” не сідали за стіл і нічого не їли. При цьому вже на святкову вечерю готували 12 пісних страв. У сімейному колі Свят-вечір починали відзначати з появою в небі першої зірки, яка два тисячоліття тому сповістила волхвів про народження Ісуса Христа.

Традиційно на Свят-вечір прийнято відвідувати своїх батьків, дідусів і бабусь. Зазвичай, на Свят-вечір також влаштовують

колядування – вертепи ходять по домівках зі святковими піснями і діями.

Згідно з традиціями, на Свят-вечір не можна голосно і багато розмовляти. При цьому забороняється також виходити з-за столу або виходити з дому. Вважається, що таким діями можна впустити в будинок нечисту силу. Крім того, вважається, що не можна йти далеко від будинку, оскільки весь рік будеш блукати.

Суворо забороняється працювати. Це також стосується домашніх робіт.

Зазвичай віруючі намагаються пробачити колишні образи і розрахуватися з боргами. За столом не можна зустрічати свято в чорному одязі.

.За католицькою традицією, ввечері напередодні Різдва Христового, тобто на Святий вечір, родина сідає до столу й споживає так звану Вігільну вечерю. Така вечеря має бути пісною, абсолютно виключене вживання алкогольних напоїв. Починається Свята вечеря з молитви і читання уривку з Євангелія від Луки, де описується народження Спасителя, тобто уривок з 2 розділу Благої вісті від Луки, вірші з 1 по 20. Під час цієї особливої вечері члени родини, на знак миру і єдності, діляться одне з одним шматочком прісного хліба, який називається «облатками». Тут є приклад єдності між Заходом і Сходом: так католики латинського обряду споживають, діляться одне з одним під час Святої вечері хлібом, а греко-католики і православні — кутею^[1]. На знак своєї радості люди співають колядки. Після закінчення Святої вечері родина йде до церкви на урочисту Вігільну чи Надвечірню Святу Месу. За традицією ця Божа Служба має відправлятися рівно опівночі і служать на ній всі священники парафії. Це є Служба пастирів — вірні, так само як і вифлеємські пастирі, приходять цієї ночі до убогої стайні, в котрій народився світові Спаситель.

Волиняни напередодні Різдва Христового мастили хатню долівку, заносили оберемок сіна і стелили його під столом. Воно мало пролежати там до Водохреща. Добрим знаком було, якщо у ньому переспав пес або кіт. У західних областях України до хати вносили плуга або ярмо, столярські причандалля, а в інших — випікали тістечка у формі господарського реманенту або збруї, обрядовий хліб «Василі», який також клали на покуть.

Як тільки на небосхилі з'являлася перша передвечірня зірка, всією родиною сідали за, як казали, багатий стіл. Він дійсно був багатим — з дванадцяти різноманітних пісних страв, а звідси й назва «багата кутя» чи «багатий Свят-вечір».

Першим, як і годилося, займав місце господар, а за ним - інші члени родини. Під час святкової вечері намагалися не виходити з-за столу, розмовляти тихцем. Вставши, глава сімейства пропонував пом'янути покійників і запросити їх до Святої вечері. Вважалося, що саме в цей час всі близькі й далекі члени родини мають прийти до оселі, а, відтак, звільняли для них місця на лавах, ліжках, стільчиках, ставили страви і клали ложки. Слідом за господарем усі присутні виголошували молитву.

Обряд поминання померлих присутній в усіх регіонах. В одних випадках цим дійством започатковували вечерю, в інших — робили це наприкінці.

Наступну молитву виголошували нині суцим — усім членам родини, їм зичили здоров'я і щастя, бажали, щоб гуртом та в злагоді дочекалися наступного Різдва. Після цього господар брав свічку та миску з кутею і, поклонившись до чотирьох кутів, передавав страву дружині. Перед тим, як почати їсти, старійшина, зачерпнувши ложкою куті, підкидав її до стелі — на «приплід». Усі стежили, скільки прилипне зернин, ото стільки з'явиться в новому році ягняток та іншої живності. Друга порція призначалася врожаєві зернових, третя завбачувала кількість роїв, адже традиційно в кожному господарстві тримали бджоли. Тільки після цього починали вечеряти.

На Чернігівщині, перед тим, як почати трапезу, господар, взявши першу ложку куті в рот і, не ковтаючи її, виходив на двір подивитися на нічне небо: якщо воно зоряне — наступного року добре вестиметься всяка птиця, а коли зірок мало — доведеться її продавати. Лишень після цього починали вечеряти. Кожен із присутніх, з'ївши три ложки куті, мав посмакувати всі страви, а завершити трапезу ще раз кутею та узваром.

Не менш цікаві передріздвяні обряди побутували в Карпатах та на Закарпатті. Крім куті, тут пекли спеціальний обрядовий хліб — «карачун», «крачун», «хлібець». В одних місцях його виготовляли ввечері, в інших — у ніч перед Різдвам, супроводжуючи цікавими обрядодіями.

На Закарпатті обрядовий хліб пекли з пшеничного борошна. Перед тим, як його вчинити та посадити в піч, газдиня виганяла всіх з оселі і замикалася. Якщо в родині була відданиця, то змащувала обличчя медом, потім змивала його, а воду, зливши у пляшечку, вправляла в тісто. Коли саджала в піч пшеничні вироби, то казала: «Як цей мід пече в крачуні, так би тобі (ім'я хлопця) пекло серце за мною». Вважалося, якщо цю воду підлити юнакові, то він неодмінно вподобає дівчину.

Напередодні Різдва батько з сином йшли до току з веретою, нав'язували в неї соломи і заготовляли два снопки — один, щоб розіслати на столі, а другий правував за дідуха. Потім направлялися до річки, вмивалися джерельною водою, змочували з трьох сторін крачуна і, прихопивши з собою солому та сніпки, йшли до хати.

У різдвяну ніч після вечері та в день Різдва вітати із святом своїх рідних і близьких ходили ватаги колядників. Добрі побажання щастя, здоров'я, добробуту, висловлені саме в цей день, мали обов'язково здійснитися. Колядування також має дохристиянські корені. Досить довго, протягом кількох століть після прийняття християнства, церква боролася проти колядок як «нечестивого дійства», але поступово колядки набували християнського змісту, об'єднуючи давню символіку народження нового сонця і Сина Божого — Ісуса Христа. Незабаром колядки співали вже не лише колядники-віншувальники, а й церковні хори. Колядники збиралися ватагами різного віку: окремо діти, окремо молодь (часто дівчата нарізно з парубками), окремо одружені чоловіки й молодиці.

Підготувала
студентка групи 17-Тр-1
Тетяна Малик

19 січня 2018 — Хрещення — свято Богоявлення

Щорічно 19 січня православні християни і греко-католики відзначають Хрещення Господнє. Це велике свято є третім і заключним у різдвяно-новорічному циклі. В Україні Водохреща має свої звичаї і традиції. .

Свято Хрещення було встановлено на згадку про хрещення Ісуса Христа в річці Йордан. Згідно з Євангелієм, тридцятирічний Ісус прийшов з Назарета, і Іоанн Хреститель його охрестив.

Коли Спаситель вийшов з води, над ним розкрилися небеса, з'явився Дух Божий і голос вимовив слова: «Ти Син Мій Улюблений, в тобі

моє благословення».

Як і Різдво, і Старий Новий рік, Хрещення Господнє починають святкувати напередодні ввечері, а саме - 18 січня. У цей вечір люди проводять Водохресний Свят-вечір, який також називають Щедрим вечором.

За часів життя Спасителя хрестили тільки дорослих людей, які змогли відчуті релігію і віру в Бога (Ісуса хрестили у віці 30 років).

Назва «Богоявлення» свято отримало за те, що під час здійснення таїнства хрещення Спасителя з'явилася Свята Трійця. На Ісуса Христа зійшов Святий Дух в образі білого голуба і небесний голос Отця, який проголосив його Сином Божим.

Наші предки вірили, що опівночі напередодні Хрещення вода у водоймах набуває особливої сили:

- вона перетворюється в вино;
- на мить зупиняються річки і вода стає чудодійною, «святою» і чистою;
- можна побачити, як вода колишеться.

Вважається, що Богоявленська вода знаменує одухотворення і перетворення стихій. Центральною подією свята було церковне освячення води, яке могло відбуватися як у церкві, так і на річці або біля колодязя. Освячену воду дбайливо приносили в будинок. Усі нею вмивалися, на ній готували, використовували як лікувальний засіб при хворобах тілесних і душевних. Принесеною в будинок Богоявленською водою господарі окропляли будинок, людей, двір, худобу, вулики, городи, лили її в колодязь, додавали в корм худобі, в бочки з вином. Говорили, що «в Богоявленську ніч, перед ранком, небо відкривається, про що відкритому небу помолишся, то збудеться. Але нібито не всім дано бачити це, а тільки - найбільш благочестивим людям. Але якщо помолиться грішник святому небу в цей час, то збудеться і його бажання». Є повір'я, що якщо поставити під образами чашу з водою та «з вірою» подивитися на неї - то вода, сама собою, сколихнеться водохресний день опівдні, що означає: «Осіняє і освячує її охрещуваний Син Божий».

Головна подія цього дня - водосвяття, для чого в одному з водоймищ робиться ополонка - Йордань. Після урочистого хресного ходу відбувається молебень. Після молебню в ополонці купаються: хворі - вилікуватися від хвороби, а здорові - очищаються від гріха. В основі зимового купання лежить давній язичницький звичай ритуального очищення водою. Вірили, що сама ополонка і місце навколо неї мають чудесну силу.

Ніч під Водохреща вважається найбільш сприятливим часом молитви до Бога про найпотаємніше. Після закінчення голодної куті сіно, що лежало протягом двох тижнів, забиравалося зі столу і відносилося худобі, щоб поліпшити і прискорити молоко у корів, а заодно уберегти від відьомських витівок.

Підготував студент групи 17-Тр-1
Микола Шумада

20 січня – свята, іменини, народні прикмети, день в історії

20 січня — 20-й день року в григоріанському календарі. До кінця року залишається 345 днів (346 днів — у високосні роки), собор св. Йоана Хрестителя.

Свята:

День автономної республіки Крим

День автономної республіки Крим щорічно відзначається 20 січня. Ця дата пам'ятна тим, що в 1991 році саме 20 січня жителі Криму волевиявленням під час референдуму заявили про бажання відновити Кримську автономію. Нова адміністративна одиниця увійшла до складу України.

Іменини:

Афанасій, Іван, Василь, Опанас.

Народний календар:

20 січня відзначається Собор Предтечі та Хрестителя Господнього Іоанна. Цей день є кінцем святкувань: “Іван Хреститель свята відвів”. Якщо цього дня стояла ясна і холодна погода, то літо очікувалось засушливе, а похмура і сніжна — натякала на рясний урожай. До 20-го січня закінчувались Богоявленські морози, і хоча попереду ще була майже половина зими, люди вже жили в очікуванні тепла: “Тріщи, мороз, не тріщи — минули Водохрещі: дуй, хурделиця, не дуй — на Великдень пішло”.

Цей день в історії:

1661 — у Львові засновано університет Казимира. Нині — Львівський національний університет імені Івана Франка.

1918 — у Києві відкрився всеукраїнський церковний собор.

1920 — скасування поляками Галицького крайового центру і поділ Галичини на три воєводства: Львівське, Станіславівське та Тернопільське.

1943 — у Вінніпезі (Канада) вийшов перший номер газети «Українське слово».

1968 — відбулося весілля кінорежисера Романа Полянського й акторки Шерон Тейт.

1972 — розпочалася друга хвиля арештів дисидентів в Україні (перша була 1965 року).

1991 — у Кримській області /УРСР/ відбувся Всекримський референдум про відновлення Кримської АРСР, результати якого визнала Україна.

2001 — за поданням прокуратури президент Кучма звільнив з посади Юлію Тимошенко, віце-прем'єр-міністра уряду Віктора Ющенка, звинувачену в контрабанді, підставі та приховуванні доходів.

Цього дня народилися:

1865 — **Михайло Туган-Барановський**, український вчений-економіст, державний і громадський діяч.

1891 — **Ельман Михайло Саулович**, всесвітньо відомий український і американський скрипаль-віртуоз.

1897 — **Євген Маланюк**, поет, громадський діяч.

1963 — **Віталій Захарченко**, колишній міністр внутрішніх справ України, підозрюваний у злочинах проти людяності під час подій Євромайдану (зима 2013-2014). Знаходиться в розшуку.

1977 — **Хатія Деканоїдзе**, відома грузинська та українська державна діячка. Начальник

Національної поліції України (2015-2016).

1978 — **Володимир Гройсман**, український державний і політичний діяч. Голова Верховної Ради України (2014-2016). Чинний Прем'єр-міністр України з 14 квітня 2016 року. Член РНБО.

Цього дня померли:

1895 — **Омелян Партицький**, український вчений-мовознавець, етнограф, історик, педагог і громадський діяч.

1895 — **Олександр Шалімов**, видатний хірург, один із засновників української хірургічної школи.

Підготував студент групи 17-Тр-1
Микола Шумада

20 січня 2018 — День Автономної Республіки Крим.

Цього дня в 1991 році більшість кримчан на загальнокримському референдумі висловилися за відновлення Кримської автономії, що визначило статус Криму у складі України.

Враховуючи волю кримчан, 12 лютого 1991 року Верховна Рада УРСР прийняла Закон «Про відновлення Кримської Автономної Радянської Соціалістичної Республіки». У період загальної ейфорії суверенізації Крим пережив чи не весь світовий досвід державного будівництва, у тому числі президентську і парламентську форми правління і період лихоліття - без Конституції і повноважень, не раз опинявся на межі міжнаціональних і соціальних конфліктів.

Але кримчанам вистачило мудрості не переступити межу і з точки зору здорового глузду побудувати конструктивні відносини з державою, між органами влади, людьми різних національностей, що було необхідною передумовою для соціально-економічного розвитку.

На початку 2014-го року, зусиллями Російської Федерації і її агресивними діями щодо України, ці передумови було віроломно перекреслено, кримська територія окупована, а кримське суспільство позбавлене привілеїв української автономії. Український народ, що відрізняється від російського агресора своєю толерантністю, консолідувався. Почалася боротьба за мирне повернення Криму, який і зараз за міжнародними протоколами є територією України.

Підготували студенти групи 16-Тр-1

21 січня 2018 — Міжнародний день рідної мови. (21 лютого - День рідної мови в Україні)

Для кожного народу мова – найбільший скарб, віддзеркалення душі народу, його історії. 21 лютого відзначається Міжнародний день рідної мови. Історія свята, на жаль, має трагічний початок. 21 лютого 1952 року в Бангладеші влада жорстоко придушила демонстрацію протесту проти урядової заборони на використання бенгальської мови. Відтоді в Бангладеші цей день став днем полеглих за рідну мову. Минуло багато часу. Аж у 1999 році на Тридцятій сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО було прийнято Міжнародний день рідної мови, а починаючи з 21 лютого 2000 року, цей день відзначають і в Україні. Кожна людина має завжди пам'ятати, хто вона, звідки родом, де її коріння, повинна знати свою мову, любити її, цінувати, збагачувати, берегти.

Нарешті українська мова посіла почесне місце серед інших мов світу, тому що стала державною. Про це записано в Основному Законі України – Конституції, яка була прийнята на 5 сесії Верховної Ради України 28 червня 1996р. Стаття 10 засвідчує, що «державною мовою в Україні є українська мова».

Жодній мові світу не було так тяжко, як українській. Її принижували, не давали їй розвиватися, неодноразово забороняли, знищували навіть букварі, щоб українські діти не могли вивчати рідну мову. Протягом багатьох років українська мова, пісні, книги були заборонені. А робилося це ось з якою метою: якщо знищити мову, зникне і сам український народ, не існуватиме України як держави.

Важкі були її шляхи: і терни, і каміння. Вона пробилась крізь віки, як сонячне проміння...

Один випадок, який яскраво засвічує багатство нашої мови.

У купе вагона першого класу потяга Львів – Відень їхало четверо пасажирів-інтелектуалів: англієць, німець, італієць, четвертим був українець.

Розмова точилася навколо різних тем. Нарешті заговорили про мову: чия краща, багатша, досконаліша і якій бути провідною у світі? Звісно, кожен почав вихваляти свою рідну мову.

Першим заговорив англієць.

Англієць: - Англія – країна великих завойовників і мореплавців, які поширили славу англійської мови, рознесли по всьому світу.

Німець: - Ха-ха – Німецька мова – то мова двох великих імперій – Великонімеччини й Австрії, які займають більше половини Європи.

Італієць: - Панове, ви обидва не маєте рації, адже італійська мова – це мова сонячної Італії, мова музики і кохання.

Українець: - Ви ж бо, по суті, нічого не сказали про багатство і можливості ваших мов. Чи могли б ви, скажімо, своїми мовами прочитати невеликий твір, у якому всі слова починалися б з однакової літери? Англієць, німець, італієць: - Ні, ні, це неможливо!

Українець: - Ось вашими мовами це неможливо, а українською зовсім просто. Назвіть якусь букву.

Англієць: - Хай буде «ес».

Українець: - Гарзд. Вірш називається «Самотній сад»:

Сипле, стелить сад самотній
 Сірий смуток – срібний сніг.
 Сумно стогне сонний струмись,
 Серце слуха скорбний сміх.
 Серед саду страх сіріє,
 Сад – солодкий спокій – спить.
 Сонно сипляться сніжинки,
 Струмись стомлено сичить.
 Стихли струни, стихли співи –
 Срібні співи серенад.
 Стиха стеляться сніжинки –
 Спить самотній сонний сад.

Англієць, німець, італієць: - Геніально! Неймовірно! Перфектно!

Рідна мова – це скарбниця народної мудрості, криниця живої води, невичерпне джерело добра, нескінченна річка слів, струмок надії. Українська мова – це мова віршів, пісень, казок, прислів'їв, приказок, скоромовок, легенд нашого краю. Це наше багатство.

Слово – найтонше доторкання до серця. Воно може стати і ніжною квіткою, і живою водою, що наворачтає віру в добро, і гострим ножом, і розпеченим залізом, і брудом. Мудре і добре слово дає радість, незрозуміле і зле, необдумане і нетактовне – приносить біду. Словом можна вбити й оживити, поранити і вилікувати, посіяти тривогу й безнадію й одухотворити, розсіяти сумнів і засмутити, викликати посмішку і сльози, народити віру в людині і зародити невіру, надихнути на працю і скасувати силу душі... Зле, невдале, нетактовне, просто кажучи, нерозумне слово може образити, приголомшити людину.

Знаменитий байкар Древньої Греції Езоп був рабом філософа Ксанфа. Якось Ксанф надумав запросити гостей і наказав Езопу приготувати щось якнайкраще. Езоп купив язика і приготував із нього три страви.

Ксанф: - Чому ти подаєш тільки язика?

Езоп. Ти велів купити якнайкраще. А що може бути краще від язика? За допомогою язика ми вивчаємо науки і одержуємо знання, за допомогою язика будуються міста, розвивається культура народів. За допомогою язика люди можуть спілкуватися одне з одним, вирішувати різні проблеми, просити, освідчуватися в коханні. Тому немає нічого кращого від язика.

Такі роздуми задовольнили Ксанфа і його гостей.

Ксанф: - А тепер приготуй щось якнайгірше.

Езоп: - знову пішов купувати язика.

Езоп: - Ти велів знайти якнайгірше. А що на світі гірше від язика? Язиком люди засмучують і розчаровують одне одного, язиком можна лицемірити, обманювати, хитрувати, сваритися. Язик може зраджувати, принижувати. Що може бути гірше від язика?

Легенда каже, що не всім гостям було приємно слухати відповідь Езопа.

Слово – це найтонший різець, здатний доторкнутися до найніжнішої рисочки людського характеру. Вміти користуватися ним – велике мистецтво. Словом можна створити красу душі, а можна й спотворити її. Тож оволодіваймо цим різцем так, щоб з-під наших рук виходила тільки краса.

*Цікаво знати!
Говоримо правильно!*

Готуємось до ЗНО

Неправильно

- Я вибачаюсь
- Тоже
- Ви сходите на слідкуючій зупинці?
- Закрийте двері
- Розкрийте книжки
- Театр зачинено на ремонт
- Гарно виглядати
- Діюча програма
- Здавати екзамен, залік
- Понести матеріальні втрати

Правильно

- Вибачте (прошу вибачення, пробачте)
- Теж, та́кож, та́кож
- Ви виходите на наступній зупинці?
- Зачиніть двері
- Розгорніть книжки
- Театр закрито на ремонт
- Мати гарний вигляд
- Чинна програма
- Складати іспит (екзамен), залік
- Зазнати матеріальних збитків (втрат)

Викладач української мови О.І. Підцерковна

22 січня 2018 — День Соборності України.

(день Злуки)

Українська мрія - єдність, свобода і незалежність. Основа державності, якої споконвіку намагалися позбавити цю прекрасну частину земель всі її так звані сусіди, прикриваючись «високими» інтересами, час від часу набувала цілком ясні обриси. Так сталося і на початку 1918-го. У цей січневий місяць у запалі революційних змін була створена Українська Народна Республіка, відома як УНР. Більш того на тих територіях, які входили до складу колись потужної Австро-Угорської імперії, була утворена ЗУНР - Західноукраїнська Народна Республіка. Вже до кінця року, в грудні 1918-го у Фастові, з гарячим бажанням втілити українську мрію в реалії, лідерам цих двох держав вдалося підписати своєрідний поєднувальний договір. Цей договір увійшов в нашу сучасну історію як «Акт злуки» і 22-го січня 1919-го року він був публічно оприлюднений у Києві на знаменитій Софійській площі.

Набираюча обертів машина кривавої диктатури, яка прийшла на зміну колишнім «консерваторам» поспішила зламати і ці сміливі починання вільного українського народу. Вже буквально через кілька місяців більшовики увійшли в Київ, Закарпаття окупувала Чехословаччина, а Східну Галичину - поляки. А далі ...

Акт злуки тоді так і залишився лише декларацією, але українці ніколи не втрачали надію, адже народ, який втратив надію, просто зникає. Надію, приміром, втратили нащадки кривавих диктаторів, коли Великий і Могутній Радянський Союз - об'єднання, побудоване зовні на «нових канонах справедливості», а всередині на крові і безглузких жертвах, звалилося, не залишивши після себе нічого, що могло б його реанімувати.

22-е січня 1990-го року. Мільйони українців вишикувалися в справжній живий ланцюг, що розтягся від Києва до Львова. Вони відзначали День Соборності, День своєї української єдності та свободи.

21-го січня 1999-го року відповідно до Указу Президента України № 42/99 День Соборності був закріплений на законодавчому рівні суверенної держави. Потім, 30 грудня 2011 року, відповідно до Указу Президента України № 1209/2011 під назвою «Про відзначення в Україні деяких пам'ятних дат і професійних свят», День Свободи, який раніше відзначався 22-го листопада, був об'єднаний з Днем Соборності, і свято набуло свою нову назву - «День Соборності та Свободи України».

Після подій 2013 - 2014 років революції Гідності і трагедії початку неоголошеної війни Росії проти України, окупації Кримського півострова і декількох обласних центрів на сході України «братнім російським народом», відповідно до Указу Президента України № 871 / 2014 від 13 листопада 2014 року, святу повернули колишню назву. «Відзначати щорічно 22 січня - у день проголошення в 1919 році Акта злуки Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки - День Соборності України. Внести до Указу Президента України від 30 грудня 2011 року № 1209 "Про відзначення в Україні деяких пам'ятних дат та професійних свят" зміну, виключивши абзац другий статті 1», - йдеться в Указі.

У цей День ми приєднуємося до привітань на адресу всього українського народу! Єдність і свобода робить нас гідними нащадками наших батьків! Будемо з трепетом зберігати цей безцінний скарб! Хай береже нас усіх Господь і слава Йому за цю прекрасну країну - Україну!

Підготував студент
групи 16-Тр-1
Олександр Бартик

25 січня 2018 — Тетянин день. День студентів.

25 січня церква відзначає День святої мучениці Тетяни. Святкують цей день і в народному календарі. А ще в народі 25 січня вважають Днем студента.

Тетянин День: історія свята

25 січня у стародавньому Римі народилась дівчина Тетяна, яка вплинула на історію церкви. Тетяна виросла у сім'ї християн. Однак, у той період у Римі було багато язичницьких храмів, у яких практикували жертвоприношення. Християни відмовлялись брати участь у цих церемоніях.

Тож їх силою залучали до язичницьких святкувань. Одного разу схопили і святу Тетяну. Її змусили принести жертву Аполлону. Але під час її молитви статуя ідола впала і розбилася. Після цього дівчину відправили під суд. Її жорстоко катували, кидали до в'язниці, намагалися втопити та, врешті, стратили.

За те, що Тетяна навіть перед обличчям смерті не зреклася Христа, церква визнала її святою та відзначає її свято щороку 25 січня.

Як Тетянин день став Днем студента

Ця традиція зародилась у Російській Імперії. У 1755 році 25 січня російська імператриця Єлизавета відкрила у Москві перший університет. З того часу свято асоціюється із днем студентства. Тетяна також вважається покровителькою студентства.

Щоправда, в Україні 25 січня як День студента стає все менш популярним. Українські студенти відзначають свій день 17 листопада.

Студентам взагалі пощастило — вони мають аж два власних свята: 17 листопада — Міжнародний день студента і 25 січня — Тетянин день.

Тривалий час Тетянин день не святкувався. Але вже 25 січня 1991 року в будівлі храму, де все ще знаходився Студентський театр, вперше після довгої перерви через тотальний атеїзм Святіший Патріарх Алексій відслужив молебень святей Тетяні.

Виступаючи в московському університеті в 1992 році, Патріарх висловив побажання відновити університетський храм. Також заявили про те, що непогано було б святкувати День Тетяни, як у старі часи, молебнем в університетській церкві святої Тетяни.

Свята Тетяна, як свідчить переказ, жила в Римі у II-III століттях, за часів жорстоких гонінь на християн. Її батько, знатний римлянин, таємно сповідував віру в Ісуса Христа і виховав свою дочку в християнському дусі. Вона не вийшла заміж, стала діаконисою і присвятила себе служінню Богові.

З роками змінилися традиції, але не змінилася суть самого свята, воно залишається одним з улюблених днів студентів, причому не тільки українських. Це святковий день для всіх тих, хто незалежно від національності та віку відчуває в собі дух студентства!

Традиції студентів у деяких країнах

Середньовічна Європа

У ті давні часи з одного університетського міста в інший ходили мандрівні студенти, щоб мати можливість слухати лекції різних відомих лекторів. Таких студентів прозвали вагантами.

Німеччина

На початку ХХ століття найбільшими задираками в цій країні вважалися студенти. З будь-якого приводу і навіть без нього студіозуси могли призначити дуель. Билися студенти на шпагах, як правило, до першої крові. Причому кожен поважаючи себе студент тих часів намагався «отримати» хоч одне таке поранення.

Куба

Шпаргалки (до речі, з польської мови це слово перекладається як «непотрібні папірці») з'явилися, ймовірно, в один час зі студентами.

«Поклади свої знання ближче до серця і подалі від очей екзаменаторів твоїх», - ця міжнародна студентська мудрість, що стосується шпаргалок, особливо актуальна для кубинських студентів. Різні викладачі по-різному ставляться до шпаргалок, але на Кубі учень, що користується шпаргалкою на іспиті, буде негайно відрахований з університету.

У народі кажуть, що цього дня сонце повертає до літа, а зима — до морозів. Якщо день буде сонячним, то рано повернуться птахи, якщо сніг піде, то літо буде дощовим, а якщо вдарять морози — тоді літо буде теплим.

Що не можна робити у цей день

У цей день популярне ворожіння, особливо серед дівчат. Звісно, церква забороняє це робити. Також у свято заборонено сваритись. Треба бути миролюбним і добрим та не відмовляти в допомозі нужденним. На Тетянин день не можна залишати дім неприбраним, адже це може накликати на будинок біду.

Підготувала
студентка групи 17-Тр-1
Тетяна Малик

Хвилинка позитиву

Юні таланти

Вступний іспит з математики. Іспитувачі запрошують першого абітурієнта:

— Скільки буде два плюс два?

— Три!

— Ні!

— П'ять!

— Ні!

— Шість!

— Неправильно! Хм. Дурень, але шукач... беремо!

Заходить другий абітурієнт:

— Скільки буде два плюс два?

— Три!

— Ні!

— Три!

— Ні!

— Три!

— Неправильно! Угу. І цей дурень, але наполегливий... беремо!

Заходить третій абітурієнт:

— Скільки буде два плюс два?

— Чотири, звісно!

— Так... а цей розумний. Але місць уже немає!

Студент складає іспит з історії. Повертається до сусідки й запитує:

— А в якому році скасували кріпацтво?

Дівчина, працюючи над своїм питанням, коротко відповідає: — У 61-му.

Хлопець відвертається, думає про щось і за хвилину знову повертається до неї:

— Стривай, це як... У 61-му ж Гагарін у космос полетів... Ага, то мабуть, на честь цього й скасували...

Страшні знання

Прийшов студент четвертий раз складати сопромат. Хвилин п'ятнадцять щось молот — і все було не в лад. Професор мовив: — Ну, гаразд, поставлю трійку вам. — Студент на місці остовпів, не вірячи вухам. — Невже я витримав? Невже? — професора спитав. А той до нього нахилився і тихо прошептав: — Я ваших знань уже боюсь. Це я не витримав. Здаюсь!

Нинішні дівчата

Докоряє дід онуці:
— Дивні нині діти.
Розучилися дівчата
Навіть червоніти.
А колись були дівчата
Дуже соромливі.
Скажеш слово — червоніли,
Як той мак на ниві.
А онучка аж руками
Вдарила об поли:
— Я, дідусю, уявляю,
Що ви їм мололи!

Босий студент

Цілий рік студент провчився
Майже без просвітку
Та й приїхав відпочити
До батьків улітку.
Вклала мати сина спати
З дальньої дороги.
— Глянь-но, що він, — каже батько,
Узува на ноги!
Обносився, обтріпався,
Посіклося на шкурки.
Колись отак узувались
Безпритульні вурки.

Узяв батько
Дратву й шило,
Ще й циганську голку,
Довів якось черевики
Синові до толку.
Син уранці підхопився,
Скочив на підлогу.
Що за диво? Не налазить
Черевик на ногу...
Батько збоку утішає:
— Не журися, хлопче!
Нога в тебе чималенька,
За півдня розтопче.
Син хитає головою:
— Думали б хоч трішки.
Нащо ж було зашивати
Нові босоніжки?

Підготував студент групи 1 7-Тр-1
Микола Шумада

Редколегія газети «Транспортник ДКНГ» вітає весь викладацький та студентський колектив ДКНГ з Новим роком, бажає щастя, здоров'я та усіх благ у прийдешньому Новому році.

Головний редактор: Тетяна Малик

Редколегія: Т. Малик, М.Шумада, О.І. Підцерковна, студенти груп 17-Тр-1, 16-Тр-1
Даниляк Т.В., Малик Л.Б., Малик В.Я., Болонний В.Т., Яців Т.В.